

بررسی خشکسالی‌ها- ترسالی‌ها و امکان پیش‌بینی آنها با استفاده از مدل سری زمانی هالت وینترز^۱ در استان هرمزگان

چکیده

تحقیق حاضر در بخشی از استان هرمزگان به منظور بررسی تغییرات زمانی بارش، تعیین خشکسالی‌ها و امکان پیش‌بینی آنها در آینده منطقه انجام شده است. دوره‌های خشکسالی، ترسالی، تداوم و شدت آنها از طریق شاخص استاندارد Z محاسبه شده و با استفاده از مدل سری زمانی هالت وینترز پیش‌بینی سال‌های آینده صورت گرفته است. برای این منظور از داده‌های بارندگی ماهانه سه ایستگاه هواشناسی استان به مدت ۳۷ سال، (۱۳۸۱-۱۳۴۵)، استفاده شده است. نتیجه این مطالعه نشان می‌دهد که ۳ دوره خشکسالی و ۲ دوره ترسالی در منطقه رخ داده است، به طوری که خشکسالی‌ها ضعیف و متوسط اما با تداوم زیاد بوده، در حالی که ترسالی‌ها شدید و بسیار شدید اما با تداوم کم ظاهر شده‌اند. بررسی مقادیر فصلی مشاهده و پیش‌بینی شده داده‌ها، با استفاده از مدل سری زمانی مذکور، دو چرخه سینوسی افزایش و کاهش بارندگی را ارایه می‌کند. اولین چرخه شامل ۲۰ سال (۴۵ تا ۶۵) و دومین چرخه نیز ۱۷ سال (۶۶ تا ۸۱) بوده که با پیش‌بینی روند کاهشی بارش در دو سال بعد (۸۲ و ۸۳) تقریباً چرخه کامل می‌گردد.

کلید واژه‌ها: خشکسالی، ترسالی، شاخص Z ، سری زمانی، مدل هالت وینترز، هرمزگان، ایران.

تغییر اقلیم یکی از معضلات کنونی جامعه بشری است و تهدید و بلای برای سیاره زمین به شمار می‌آید. واقعیت تغییر اقلیم از موضوعات جالب توجه محافل علمی طی چند دهه اخیر بوده است و تحقیقات گسترده‌ای در مقیاس جهانی، ناحیه‌ای و محلی را به خود اختصاص داده است. خشکی و خشکسالی یکی از ویژگی‌های اجتناب‌ناپذیر و زیانبار اقلیمی کشور ایران محسوب می‌شود (شاه‌محمدی و دیگران، ۱۳۹۰، ۶۳)، که در واقع انحراف موقتی از توزیع نرمال اقلیمی یک منطقه است. این پدیده از ویژگی‌های اصلی و تکرار شونده اقلیم مختلف به شمار می‌آید و ممکن است در هر جایی رخ داده و باعث کمبود آب گردد. اما ویژگی‌های آن از قبیل شدت و تداوم دوره‌های خشکسالی از محلی به محل دیگر متفاوت می‌باشد (رضیئی، ۱۳۹۲، ۷۰).

متخصصان علوم جوی با توجه به اهداف و جوانب کار خود تعاریف مختلفی از خشکسالی ارایه داده‌اند، اما نکته مشترک این تعاریف عامل بارش است که به عنوان معیار و شاخص اصلی در نظر گرفته شده است. به عنوان مثال تعریف خشکسالی از سوی NDMC (2000) به شرح زیر ارایه شده است: خشکسالی اقلیم‌شناسی زمانی رخ می‌دهد که میزان بارندگی سالانه کمتر از میانگین دراز مدت آن باشد. اگر خشکسالی اقلیم‌شناسی تداوم یابد منجر به وقوع خشکسالی هیدرولوژیکی می‌شود. از ویژگی‌های مهم آن، کاهش جریان رودخانه‌ها و افت سطح آبهای زیرزمینی است. اگر رطوبت قابل دسترس خاک برای محصولات کشاورزی به سطحی برسد که باعث پژمردگی گیاه و اثرات زیانبار بر روی میزان تولید گردد، خشکسالی کشاورزی حادث می‌شود. خشکسالی اقتصادی اجتماعی پس از تداوم خشکسالی اقلیم‌شناسی، هیدرولوژیکی و کشاورزی حادث می‌گردد و موجب قحطی، مرگ و میر و مهاجرت‌های دسته‌جمعی می‌شود (Hayes, 2000, 54). زمان آغاز تا پایان خشکسالی به عنوان دوره تداوم خشکسالی خوانده می‌شود که یکی از ویژگی‌های اساسی خشکسالی محسوب می‌شود (Kieran, L., A.Makarau, 1994, 286).

ترسالی، برخلاف خشکسالی، ناشی از مقدار بارش فراتر از میانگین دراز مدت آن می‌باشد. بروز ترسالی‌ها نیز نوعی انحراف موقتی از حد نرمال در جهت مشیت است که تحت تأثیر عوامل و جریانات جوی جهانی، منطقه‌ای و محلی می‌باشد. شدت و تداوم دوره‌های ترسالی نیز در شرایط محیطی نواحی، تأثیر بسزایی دارد؛ به طوری که وقوع

Archive of SID

ترسالی‌های شدید، سبب اختلال محیطی از جمله سیلاب‌های شدید، فرسایش شدید خاک، خسارات زراعی و تلفات جبران‌ناپذیر مالی و جانی می‌گردد (رمضانی، ۱۳۱۰، ۱۱۲). مقیاس‌های زمانی، اثرات خشکسالی را بر روی میزان توانایی منابع آب نشان می‌دهند. کمبود بارش در مقیاس زمانی کوتاه مدت، عمدتاً بر روی وضعیت رطوبت خاک اثر می‌گذارد، در صورتی که کمبود بارش مقیاس زمانی طولانی مدت، اغلب بر آبهای زیر زمینی، جریان رودخانه و ذخیره آب تأثیر می‌گذارد. با توجه به این موضوع mkcée (۱۹۹۳) و همکاران شاخص استاندارد شده بارش را برای مقیاس‌های زمانی ۱۲-۶-۴۸ و ۲۴-۶-۱۲ ماهه محاسبه کردند.

یکی از روش‌های مطالعاتی بررسی تغییرات بارندگی و پیش‌بینی، روش‌های آماری می‌باشد. سری‌های زمانی یکی از شاخه‌های آماری است که از یک سو در رشته‌های مختلف علوم مانند ژئوفیزیک، اقتصاد، مهندسی، ارتباطات، هواشناسی، اقلیم‌شناسی و ... کاربرد فراوانی دارد. از سوی دیگر ادامه کاربرد آن، روز به روز گسترش‌هایی شود. تجزیه و تحلیل سری‌های زمانی معمولاً دو هدف را دنبال می‌کند: درک یا مدل کردن مکانیسم تصادفی که منجر به مشاهده سری می‌شود، پیش‌بینی مقادیر آینده سری که بر مبنای گذشته آن صورت می‌گیرد (جاناتان، ۱۳۷۱، ۹۱).

برای پیش‌بینی سری زمانی و تعیین مدل پیش‌بینی، فنون مختلفی وجود دارد. این فنون را می‌توان به دو دسته کمی و کیفی تقسیم کرد. کمی مدل‌های میانگین متحرک ساده و موزون، هموارسازی نمایی ساده و هالت وینترز، باکس جنکینز، اتورگرسیون-میانگین متحرک تلفیقی (ARIMA) و مدل‌های اقتصادستنجی و کیفی روش‌های دلفی، طوفان مغزی و گروه اسمی را شامل می‌شود (آذر، ۱۳۷۷، ۴۶). چنانچه تحلیل گر بر اساس رفتار مشاهده شده از سری زمانی و تجزیه و تحلیل اجزای آن بتواند مقادیر آینده را با استفاده از مبانی ریاضی پیش‌بینی کند، از مدل‌های کمی برای پیش‌بینی سری زمانی، سود می‌جوید. در بسیاری از موارد برای تصمیم‌گیری، اطلاعات کامل و دقیقی از گذشته در دست نیست یا محیط به گونه‌ای آشفته است که نمی‌توان اطلاعات گذشته را ملاک پیش‌بینی آینده قرار داد. در چنین شرایطی تحلیل گر به روش‌های کیفی متول می‌شود.

یکی از قدم‌های مهم و اساسی در مطالعات خشکسالی و ترسالی در هر منطقه تعیین شاخص‌هایی است که بتوان بر اساس آنها میزان شدت و تداوم خشکسالی و ترسالی را

ارزیابی کرد. از جمله شاخص‌های به کار گرفته شده در بررسی خشکسالی شاخص استاندارد Z، پالمر، استاندارد بارش، تفاضل درصدی بارش، دهک‌ها و ... می‌باشد.

هدف تحقیق

هدف این تحقیق شناخت الگو و روند تغییرات خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها و نیز میزان شدت و تداوم آنها در استان مذکور بوده است. با پیدا کردن الگوی آن، روند خشکسالی‌ها و ترسالی‌های سال‌های آتی تعیین گردیده است. این کار با بررسی تغییرات زمانی بارندگی، از طریق شاخص Z مورد بررسی قرار گرفته و از مدل هالت وینترز نیز برای پیش‌بینی سری زمانی فصلی استفاده شده است.

پیشینه تحقیق

از تحقیقات صورت گرفته در این زمینه می‌توان به کار تورگز (1996) اشاره نمود که شاخص‌های مکانی و زمانی تغییرات بارش سالانه را در ترکیه مطالعه کرده است. وی روند طولانی مدت، نوسانات و تغییرات سال‌های خشک و مرطوب را تحلیل نموده است. میز (1996) با استفاده از داده‌های ماهانه، فصلی و سالانه، الگوهای مکانی و زمانی بارش را در ایلز بریتانیا تهیه نموده است. تاز نوریو² آمار بارش ۵۰ ساله ایستگاه‌های هواشناسی را در ژاپن تجزیه و تحلیل کرده است و بر اساس آن وقوع سال‌های خشک و مرطوب را بررسی کرده است. بر اساس تعریف این محقق سال‌ها به پنج دسته تقسیم شده‌اند که عبارتند از خیلی خشک، خشک، متوسط، مرطوب و خیلی مرطوب. اگر احتمال بارندگی در یک سال مشخص از ۱۵ کمتر باشد، آن سال خیلی خشک و اگر برای مثال این احتمال بین ۱۵ تا ۲۵ قرار گیرد، آن سال خشک محسوب می‌شود (Ttase Norio, 1986, 39).

ایالات متحده آمریکا از جمله کشورهایی است که یک دوره طولانی خشکسالی (۱۹۸۵-۱۹۹۶) را تجربه کرده و در برخی از مناطق این کشور خشکسالی در حدود ۶ تا ۷ سال تداوم داشته، خسارت‌های قابل ملاحظه‌ای به وجود آورده است. مهمترین عکس العمل آمریکا در مقابل این پدیده تدوین برنامه جامع مقابله با خشکسالی بوده که تا سال ۱۹۹۷ حدود سی ایالت از آن برخوردار شده‌اند (Wilhite, D.A, 1997, 652).

مسعودیان (۱۳۷۵) تغییرات زمانی و مکانی بارش ایران را مطالعه نموده و نتیجه گرفته است تغییرات سالانه بارش در همه مناطق ایران مشهود می‌باشد. این تغییرات هم در زمان و هم در مکان به چشم می‌خورد و ایران بین سال‌های ۱۳۵۹-۷۱ یک دوره خشک را پشت سر گذاشته در حالی که سال‌های ۱۳۷۲-۸۷ تراسالی بر کشور حاکم بوده است. خوش اخلاق (۱۳۷۶) با بررسی الگوهای ماهانه خشکسالی و تراسالی در ایران به روش سینوپتیکی با استفاده از شاخص استاندارد Z، به شناسایی دوره‌های خشک و تر پرداخته است. تحلیل و پیش‌بینی خشکسالی‌ها و تراسالی‌های استان مازندران، بر اساس کاهش یا افزایش بارندگی نسبت به میانگین درازمدت، توسط رمضانی (۱۳۸۰) انجام شده و نتیجه گرفته است وقوع خشکسالی‌ها و تراسالی‌ها، اغلب با شدت‌های متوسط و یا تقریباً نرمال بوده و بروز این پدیده‌ها در سطح استان از همزمانی و نظم خاصی برخوردار نیست. استفاده از مدل‌های سری زمانی برای تحلیل و پیش‌بینی، یکی از روش‌های مناسب برای این منظور به حساب می‌آید. در ایران از جمله تحقیقات صورت گرفته در این زمینه می‌توان به تجزیه و تحلیل دما و بارندگی تهران با استفاده از سری زمانی توسط جمشیدی (۱۳۶۸) اشاره نمود. مالکی (۱۳۷۴) به مدلسازی خشکسالی در غرب کشور با استفاده از مدل ARIMA پرداخته است. ذوالفاری (۱۳۷۷) از طریق تحلیل آماری و بر اساس تغییرات بارندگی روش تحلیل خوش‌های را برای غرب ایران به کار گرفته است. پیش‌بینی خشکسالی‌ها و تراسالی‌های استان مازندران با استفاده از مدل باکس-جنکیتزر کاری است که علیجانی (۱۳۸۱) انجام داده و نتیجه گرفته است در سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۳ ایستگاه‌های قایم شهر و بابلسر دوره تراسالی و رامسر و نوشهر دوره خشکسالی را تجربه می‌کنند.

منطقه مورد مطالعه

استان هرمزگان با وسعت ۶۸۴۷۵ کیلومتر مربع در جنوب ایران با مختصات جغرافیایی ۲۵ درجه و ۲۳ دقیقه تا ۲۸ درجه و ۵۷ دقیقه عرض شمالی و ۵۲ درجه و ۴۱ دقیقه تا ۵۹ درجه و ۱۵ دقیقه طول شرقی واقع شده است. این استان از مناطق گرم و خشک ایران است و اقلیم آن تحت تأثیر آب و هوای نیمه بیابانی و بیابانی قرار دارد. هوای نوار ساحلی در تابستان‌ها، بسیار گرم و مرطوب است و گاهی نیز دمای آن از ۵۲ درجه سانتی‌گراد تجاوز می‌کند. دمای متوسط سالانه این منطقه ۲۷ درجه سانتی‌گراد است. از ویژگی‌های آب و هوایی استان هرمزگان یک فصل طولانی گرم همراه با هوای

شرجی، به مدت ۹ ماه و یک فصل کوتاه خنک است. در این منطقه حدود ۹ ماه از سال بارندگی مهمی صورت نمی‌گیرد و قسمت عمده بارندگی نیز در یک یا دو نوبت ریزش می‌کند که اغلب سیل آسا بوده و خسارات فراوانی به بار می‌آورد. متوسط بارندگی سالانه استان ۱۷۱/۴ میلی‌متر می‌باشد (زنده دل، ۱۳۷۷، ۱۲).

مواد و روش‌ها

در پژوهش حاضر به منظور بررسی تغییرات بارندگی، از داده‌های ماهانه و سالانه سه ایستگاه سینوپتیک بندرلنگه، بندرعباس و میناب در استان هرمزگان برای سال‌های ۱۳۴۵ تا ۱۳۸۱ استفاده شده است. ابتدا داده‌های مذکور از نظر دقیق مورد آزمون واقع شده و نقص داده‌ها با استفاده از روش تفاضل و نسبت‌ها، بازسازی گردیده، سپس نمره Z استاندارد بارندگی سالانه و فصول، همچنین میانگین متحرک پنج ساله آنها محاسبه و نمودارهای مربوط رسم شده است. به همین جهت با استفاده از فرمول $Z = \frac{Xi - \bar{X}}{S}$ ، مقادیر بارش به نمرات بدون بعد تبدیل، پس از آن برای تعیین فراوانی و شدت خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها، از جدول ۱، طبقه‌بندی هایم کوتیل^۳ (۱۹۹۶) که متناسب با منطقه خشک اصلاح گردیده، استفاده شده است.

جدول ۱ طبقه‌بندی شدت خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها اصلاح شده‌هایم کوتیل (۱۹۹۶)

دوره خشکسالی	دوره ترسالی	نمره Z	نمره Z	دوره خشکسالی
بسیار شدید	بسیار شدید	> ۱/۵	< -۱/۵	
شدید	شدید	۱/۴۹ تا ۱	-۱ تا -۱/۴۹	
متوسط	متوسط	۰/۵ تا ۰/۹۹	-۰/۵ تا -۰/۹۹	
ضعیف (تقریباً نرمال)	ضعیف (تقریباً نرمال)	۰ تا ۰/۴۹	-۰/۴۹ تا ۰	ضعیف (تقریباً نرمال)

از مدل هالت وینترز نیز برای پیش‌بینی سری زمانی فصلی بهره گرفته شده است. این مدل نوعی پیش‌بینی را بر اساس میانگین موزون از مقادیر جاری و گذشته ارایه می‌دهد. در شکل گیری این میانگین، بیشترین وزن به جدیدترین مشاهده، وزن کمتر به مشاهده قبل از آن و الی آخر داده می‌شود. در این مدل نیاز به برآورد F_T , \bar{X}_T ، F_{T-1} است که به ترتیب برآوردهای سطح، روند و فصل می‌باشند.

$$\bar{X}_t = \alpha(\bar{X}_{t-1} + T_{t-1}) + (1-\alpha)\frac{X_t}{F_{t-s}}$$

$$T_t = \beta T_{t-1} + (1-\beta)(\bar{X}_t - \bar{X}_{t-1})$$

$$F_t = \gamma F_{t-s} + (1-\gamma)\frac{X_t}{\bar{X}_t}$$

اگر سری، S دوره زمانی در هر سال داشته باشد عامل فصلی مرتبط با آن در سال قبل با F_{t-s} نشان داده می‌شود. α, β و γ ضرایب هموارسازی نمایی هالت ویتنر هستند که بین صفر و یک می‌باشند (آذر، ۱۳۷۷، ۱۱۶).

در مدل هالت ویتنر ابتدا داده‌ها به صورت سری زمانی فصلی ۱۳۸۱:۴، ۱۳۴۵:۱ شامل ۱۴۸ مشاهده فصلی، مرتب گردیدند. با توجه به اینکه روش‌های جمعی و ضربی برای این مدل متصور است، روش ضربی برآذش بهتری با داده‌های مذکور از خود نشان داد. لذا از آن استفاده شد و ضرایب α, β و γ برای ایستگاه‌ها، محاسبه و پیش‌بینی بر اساس این روش انجام شده است.

یافته‌های تحقیق

الف- فصل بهار

جدول ۲ نشان می‌دهد بندرلنگه ۲۶ سال خشکسالی با شدت‌های متوسط و ضعیف داشته است. بندرعباس و میناب نیز وضعیت تقریباً مشابه با بندرلنگه یعنی ۲۸ سال را تجربه کرده‌اند. تراسالی‌های بندرلنگه در طول دوره آماری، ۱۱ سال بوده که مرتبطترین آن مربوط به بهار سال ۱۳۶۶ با $81/3$ میلی‌متر و Z استاندارد $3/3$ به دست آمده است. تراسالی‌های بندرعباس و میناب نیز هر کدام ۸ سال محاسبه شده که مرتبطترین آن برای بندرعباس بهار سال ۱۳۶۱ با 137 میلی‌متر و برای میناب، بهار ۱۳۵۸ با 1358 میلی‌متر مشخص شده است. در این فصل درصد تراسالی‌های بسیار شدید سه ایستگاه، چشم‌گیر می‌باشد در حالی که خشکسالی‌های آنها عمدتاً متوسط و ضعیف بوده و شدید و بسیار شدید را نداشته‌اند.

از نظر تداوم خشکسالی‌های بهاری نیز، بندرلنگه دو بار خشکسالی ۵ ساله یا بیشتر داشته در حالی که تداوم تراسالی‌های آن شش بار ۱ یا ۲ ساله به ثبت رسیده است. بندرعباس و میناب نیز همانند بندرلنگه تراسالی‌های بهاری کوتاه مدت و خشکسالی‌های با تداوم بلند مدت را تجربه کرده‌اند.

جدول ۲ تعداد خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها با شدتهای مختلف فصل بهار

خشکسالی‌های شدید	خشکسالی‌های متوسط	خشکسالی‌های ضعیف	خشکسالی‌های متواتر	خشکسالی‌های شدید	خشکسالی‌های متوسط	خشکسالی‌های ضعیف	خشکسالی‌های متواتر	شاخص‌ها
بسیار شدید	متواتر	ضعیف	و بیشتر	شدید	متواتر	ضعیف	و بیشتر	ایستگاه‌ها
۱/۵	۱/۴۹	۰/۵	۰/۹۹	-۰/۴۹	-۰/۵	-۰/۹۹	-۰/۹۹	-۱-۱/۴۹
۳	۲	۵/۴	۲	۵/۴	۴	۱۰/۸	۱۰	۲۷
۵	۱	۲/۷	۰	۱	۲	۵/۴	۱۰	۲۷
۳	۴	۱۰/۵	۰	۱۰/۸	۱	۲/۷	۱۱	۲۹/۷
							۱۷	۴۵/۹
								۰
								میتاب

جدول ۳ میزان تداوم دوره‌های خشکسالی و ترسالی فصل بهار

تداوم	خشکسالی ۵ سال یا بیشتر	ترسالی ۳ یا ۴ ساله	خشکسالی ۱ یا ۲ ساله	خشکسالی ۱ یا ۲ ساله	خشکسالی ۳ یا ۴ ساله	خشکسالی ۵ سال یا بیشتر	تداوم
ایستگاه‌ها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
پندرلنگه	۰	۱	۶	۲	۴	۲	
بندرعباس	۰	۱	۳	۰	۲	۳	
میتاب	۰	۱	۴	۲	۱	۳	

ب- فصل تابستان

تابستان بندرلنگه، مطابق جدول ۴، فاقد بارندگی بوده است به جز سه سال که دو سال آن ترسالی بسیار شدید مشخص شده است. ترسالی‌های تابستانی بندرعباس و میتاب به ترتیب ۷ و ۵ سال بوده است. در بندرعباس ۴ سال آن بسیار شدید و میتاب نیز ۳ سال بسیار شدید به دست آمده است. همانطوری که جدول ۵ نشان می‌دهد میزان تداوم خشکسالی‌های تابستانی سه ایستگاه با تداوم بلند مدت قابل توجه بوده اما ترسالی‌های تابستانی آنها کوتاه مدت و فقط در ۱ یا ۲ ساله به ثبت رسیده است.

جدول ۴ تعداد خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها با شدتهای مختلف فصل تابستان

خشکسالی‌های شدید	خشکسالی‌های متوسط	خشکسالی‌های ضعیف	خشکسالی‌های متواتر	خشکسالی‌های شدید	خشکسالی‌های متوسط	خشکسالی‌های ضعیف	خشکسالی‌های متواتر	شاخص‌ها
بسیار شدید	متواتر	ضعیف	و بیشتر	شدید	متواتر	ضعیف	و بیشتر	ایستگاه‌ها
۱/۵	۱/۴۹	۰/۵	۰/۹۹	-۰/۴۹	-۰/۵	-۰/۹۹	-۰/۹۹	-۱-۱/۴۹
۲	۵/۴	۰	۰	۱	۲/۷	۰	۰	۰
۴	۱۰/۸	۲	۵/۴	۰	۰	۱	۲/۷	۳۰
۳	۸/۱	۱	۲/۷	۱	۲/۷	۰	۰	۳۲
							۸۶/۵	۰
								۰
								میتاب

جدول ۵ میزان تداوم دوره‌های خشکسالی و ترسالی فصل تابستان

ترسالی ۵ سال با بیشتر	ترسالی ۳ یا ۴ ساله		ترسالی ۱ یا ۲ ساله		خشکسالی ۱ یا ۲ ساله		خشکسالی ۳ یا ۴ ساله		خشکسالی ۵ سال با بیشتر		تداوم ایستگاه‌ها
	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	
۰	۰	۰	۳	۰	۰	۰	۰	۲	۰	۲	بندرلنگه
۰	۰	۰	۶	۰	۰	۳	۰	۲	۰	۲	بندرعباس
۰	۰	۰	۳	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۳	میناب

ج- فصل پاییز

در این فصل بندرلنگه ۲۵ سال خشکسالی با شدت‌های متوسط و ضعیف داشته است. بندرعباس و میناب نیز به ترتیب ۲۲ و ۲۴ سال خشکسالی مشابه تجربه کرده‌اند. ترسالی‌های بندرلنگه ۱۱ سال که ۴ سال بسیار شدید، بوده است. ترسالی‌های بندرعباس و میناب نیز به ترتیب ۳ و ۴ سال بسیار شدید داشته‌اند.

میزان تداوم خشکسالی‌های پاییزی بندرلنگه، بندرعباس و میناب به ترتیب ۱۲، ۱۳ و ۱۰ سال بوده که خشکسالی با تداوم ۵ سال و بیشتر را یکبار داشته‌اند. ترسالی‌های این فصل منطقه همگی کوتاه‌مدت بوده‌اند.

جدول ۶ تعداد خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها با شدت‌های مختلف فصل پاییز

ترسالی‌های بسیار شدید و بالاتر	ترسالی‌های		ترسالی‌های		ترسالی‌های		خشکسالی‌های		خشکسالی‌های		خشکسالی‌های شدید شده	شاخص‌ها
	ترسالی‌های شدید	ترسالی‌های شدید	ترسالی‌های متوسط	ترسالی‌های ضعیف	خشکسالی‌های ضعیف	خشکسالی‌های متوسط	خشکسالی‌های شدید	خشکسالی‌های شدید	خشکسالی‌های شدید	خشکسالی‌های شدید		
۱/۵	۱/۴۹	۱/۴۹	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۹۹	-۱/۴۹	ایستگاه‌ها
۴	۱۰۸	۳	۸,۱	۳	۸,۱	۱	۲,۷	۸	۲۱,۵	۱۷	۴۵,۹	بندرلنگه
۳	۸,۱	۲	۵,۴	۱	۲,۷	۶	۱۶,۲	۵	۱۳,۵	۱۷	۴۰,۹	بندرعباس
۴	۱۰۸	۳	۸,۱	۲	۵,۴	۴	۱۰,۸	۷	۱۸,۹	۱۷	۴۵,۹	میناب

جدول ۷ میزان تداوم دوره‌های خشکسالی و ترسالی فصل پاییز

ترسالی ۵ سال با بیشتر	ترسالی ۳ یا ۴ ساله		ترسالی ۱ یا ۲ ساله		خشکسالی ۱ یا ۲ ساله		خشکسالی ۳ یا ۴ ساله		خشکسالی ۵ سال با بیشتر		تداوم ایستگاه‌ها
	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	
۰	۰	۱۱	۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	بندرلنگه
۰	۰	۱۱	۱۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	بندرعباس
۰	۰	۹	۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	میناب

د- فصل زمستان

بر اساس جدول ۸ در این فصل بذرلنگه ۲۱ سال خشکسالی با شدت‌های متوسط و ضعیف داشته، و بذرعباس و میناب نیز وضعیت مشابه یعنی ۲۲ و ۲۰ سال بر آنها حاکم بوده است. ترسالی‌های بذرلنگه ۱۴ سال بوده که مربوطترین آن مربوط به زمستان سال ۱۳۵۴ با ۳۰۱/۱ میلی‌متر بارندگی به دست آمده است. شدت ترسالی‌های این ایستگاه، بسیار شدید، متوسط و ضعیف بوده است. ترسالی‌های بذرعباس و میناب نیز به ترتیب ۱۶ و ۱۷ سال محاسبه شده است. طبق جدول ۹ تداوم خشکسالی‌های زمستانی بذرلنگه ده بار که یکبار آن طولانی مدت بوده در حالی که تداوم ترسالی‌های آن ۹ بار که عمدتاً کوتاه‌مدت به ثبت رسیده است. میزان تداوم خشکسالی‌های زمستانی بذرعباس نیز نه بار و میناب ده بار و ترسالی‌های آنها، به ترتیب ۸ و ۹ بار بوده است.

جدول ۸ تعداد خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها با شدت‌های مختلف فصل زمستان

ترسالی‌های بسیار شدید	ترسالی‌های شدید	ترسالی‌های متوسط	ترسالی‌های ضعیف	خشکسالی‌های ضعیف	خشکسالی‌های متوسط	خشکسالی‌های شدید	شاخص‌ها
۱/۵ تا ۱/۴۹	۱/۵۰ تا ۰/۹۹	۰/۴۹ تا ۰/۰۹	۰/۰۹ تا ۰/۰۱	-۰/۰۹ تا -۰/۰۱	-۰/۰۱ تا -۱/۰۹	-۱/۰۹ تا -۱/۴۹	ایستگاه‌ها
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	بذرلنگه
۴	۱۰,۸	۱	۲,۷	۴	۱۰,۸	۵	۱۳,۸
۵	۱۲,۵	۰	۰	۳	۸,۱	۶	۱۶,۲
۳	۸,۱	۲	۵,۴	۵	۱۳,۵	۷	۱۸,۹

جدول ۹ میزان تداوم دوره‌های خشکسالی و ترسالی فصل زمستان

ترسالی ۵ سال با بیشتر	ترسالی ۳ یا ۴ ساله	ترسالی ۱ یا ۲ ساله	خشکسالی ۱ یا ۲ ساله	خشکسالی ۳ یا ۴ ساله	خشکسالی ۵ سال یا بیشتر	نداوم	ایستگاه‌ها
۰	۱	۸	۷	۲	۱	۱	بذرلنگه
۰	۳	۵	۶	۱	۲	۲	بذرعباس
۱	۱	۷	۷	۲	۱	۱	میناب

هـ سالانه

مطابق جدول ۱۰، ایستگاه بذرلنگه طی دوره آماری ۳۷ ساله، ۲۰ سال خشکسالی

با شدت‌های متوسط و ضعیف داشته است. بندرعباس و میناب ۲۰ و ۲۰ سال خشکسالی مشابه تجربه کرده‌اند.

جدول ۱۰ تعداد خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها با شدت‌های مختلف سالانه

ترسالی‌های بسیار شدید	ترسالی‌های شدید	ترسالی‌های متوسط	ترسالی‌های ضعیف	خشکسالی‌های ضعیف	خشکسالی‌های متوسط	خشکسالی‌های شدید	شاخص‌ها
۱/۵ و بالاتر	۱/۴۹	۰/۹۹	۰/۴۹ و کمتر	۰/۴۹ و بیشتر	۰/۹۹ تا ۰/۵۰	-۰/۹۹ تا -۱	ایستگاه‌ها
۴	۱۰.۸	۱	۲.۷	۶	۱۶.۲	۶	بندرلنگه
۵	۱۲.۵	۲	۵.۴	۲	۱۶.۲	۶	بندرعباس
۳	۸.۱	۲	۵.۴	۵	۱۳.۵	۷	میناب

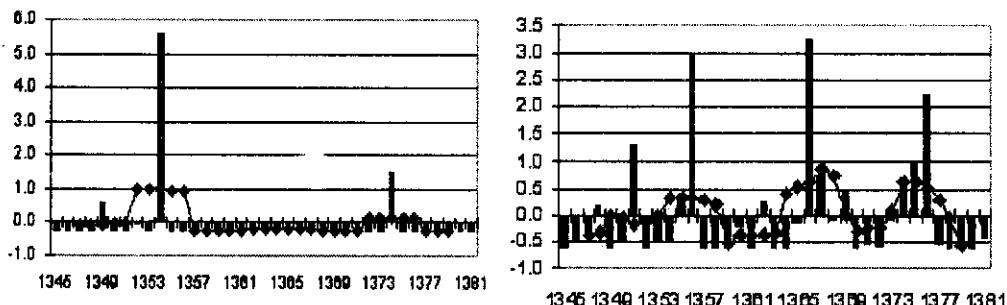
ترسالی‌های بندرلنگه در طول دوره آماری، ۱۷ سال بوده که مرطوب‌ترین آن مربوط به سال ۱۳۷۴ با ۴۳۳/۵ میلی‌متر بارندگی و Z استاندارد ۲/۷ به دست آمده است. شدت ترسالی‌های این ایستگاه، بسیار شدید، شدید، متوسط و ضعیف بوده است. ترسالی‌های بندرعباس و میناب ۱۵ و ۱۷ سال با شدت‌های مشابه بندرلنگه مشخص شده است. مرطوب‌ترین سال برای دو ایستگاه نیز مربوط به سال ۱۳۷۴ با ۵۰۶/۹ و ۵۲۶/۹ میلی‌متر می‌باشد. هیچ یک از سه ایستگاه مذکور خشکسالی بسیار شدید را در طول دوره آماری تجربه نکرده‌اند در حالی که ترسالی‌های بسیار شدید آنها از نظر فراوانی قابل توجه است. همانطوری که جدول ۱۱ نشان می‌دهد، از نظر میزان تداوم خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها نیز، بندرلنگه و بندرعباس به ترتیب ۱ و ۲ دوره خشکسالی بلند مدت (۵ ساله و بیشتر) داشته‌اند در حالی که بیشترین دوره‌های ترسالی دو ایستگاه مذکور کوتاه مدت (۱ یا ۲ ساله) بوده‌اند.

جدول ۱۱ میزان تداوم دوره‌های خشکسالی و ترسالی سالانه

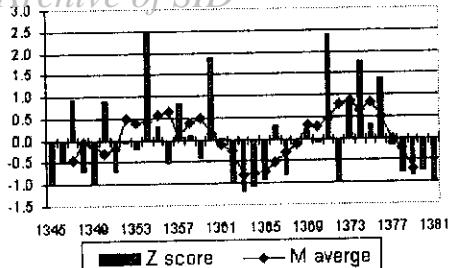
ترسالی ۵ سال با بیشتر	ترسالی ۳ یا ۴ ساله	ترسالی ۱ یا ۲ ساله	خشکسالی ۱ یا ۲ ساله	خشکسالی ۳ یا ۴ ساله	خشکسالی ۵ سال یا بیشتر	تداوم	ایستگاه‌ها
۱	۱	۶	۶	۲	۱	۱	بندرلنگه
۰	۲	۶	۶	۱	۲	۲	بندرعباس
۰	۱	۹	۷	۳	۱	۱	میناب

پدیده خشکسالی در استان هرمزگان از فراوانی وقوع زیادی (بیشتر از تراسالی) برخوردار است ولی در زمرة خشکسالی ضعیف و متوسط با میزان تداوم بالا به شمار می‌آید. در حالی که تراسالی‌های استان، از فراوانی کمتری برخوردار بوده و اغلب دارای تراسالی NDMC بسیار شدید و شدید با میزان تداوم کم (۱ یا ۲ ساله) می‌باشد. با توجه به تعریف (2000) از خشکسالی، که در مقدمه اشاره شد، خشکسالی‌های استان، با ویژگی ضعیف یا متوسط و میزان تداوم بالا، منجر به خشکسالی‌های هیدرولوژی و کشاورزی می‌گردد. تراسالی‌ها نیز با خصوصیت شدید و بسیار شدید و میزان تداوم کم سیلاب‌های بسیار مخرب، فرسایش شدید خاک، خسارات زراعی و تلفات مالی و جانی را به همراه دارد.

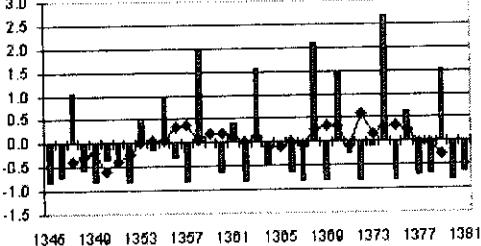
و- نمودارهای شماره ۱۶ تا ۱۸ منحنی مقادیر فصلی مشاهده و پیش‌بینی شده ایستگاه‌ها را بر اساس مدل ضربی هالت وینترز نشان می‌دهد. به طور کلی طی دوره آماری ۳۷ ساله (۱۴۸ فصل) استان، دو چرخه سینوسی افزایش و کاهش بارندگی مشاهده می‌شود که اولین چرخه شامل ۲۰ سال (۴۵ تا ۶۵) و دومین چرخه نیز ۱۷ سال (۸۱ تا ۸۶) بوده که با پیش‌بینی دو سال بعدی (۸۲ و ۸۳) چرخه تقریباً کامل می‌شود. با توجه به منحنی‌های مذکور، روند کاهش بارندگی در دو سال ۸۲ و ۸۳ پیش‌بینی می‌شود. آزمون دورین واتسن^۴ آنها که شاخصی برای تعیین وجود یا عدم وجود خود همبستگی میان باقیمانده‌های^۵ متوالی داده‌ها می‌باشد نشان از عدم وجود خود همبستگی است؛ زیرا این شاخص برای بندرلنگه، بندرعباس و میناب به ترتیب ۱/۸۸، ۱/۹۱ و ۲/۰۵ به دست آمده است که صحت پیش‌بینی را تأیید می‌کند.

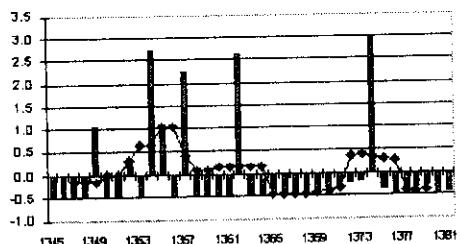
نمودار ۱ نمره Z استاندارد بارندگی فصل بهار بندر لنگه نمودار ۲ نمره Z استاندارد بارندگی فصل تابستان بندر لنگه

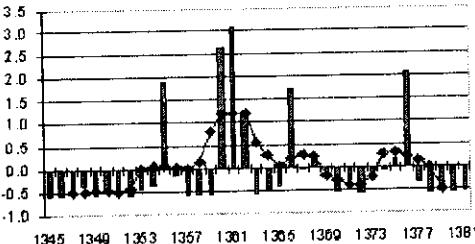
نمودار ۳ نمره Z استاندارد بارندگی فصل پاییز بندر لیگه
نمودار ۴ نمره Z استاندارد بارندگی فصل زمستان بندر لیگه

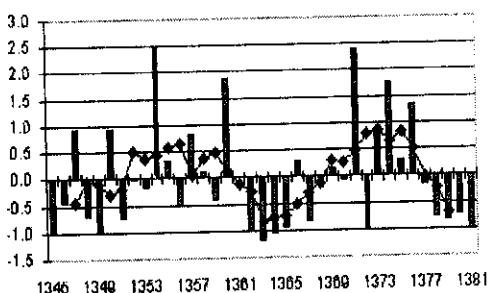
نمودار ۳ نمره Z استاندارد بارندگی فصل پاییز بندر لیگه
نمودار ۴ نمره Z استاندارد بارندگی فصل زمستان بندر لیگه

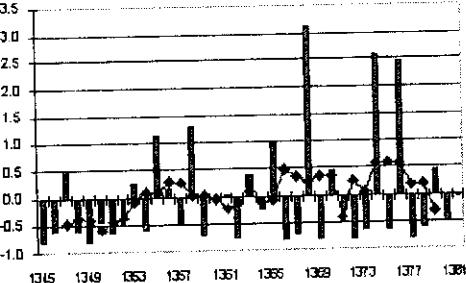
نمودار ۵ نمره Z استاندارد بارندگی فصل بهار بندر عباس

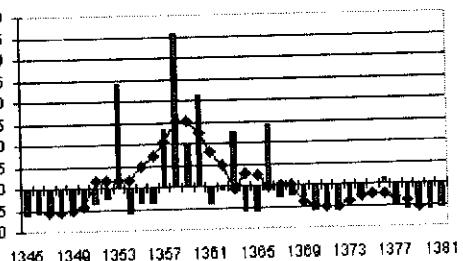
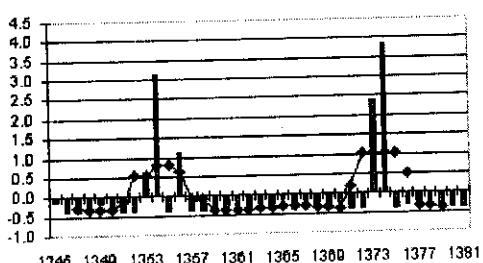
نمودار ۵ نمره Z استاندارد بارندگی فصل بهار بندر عباس

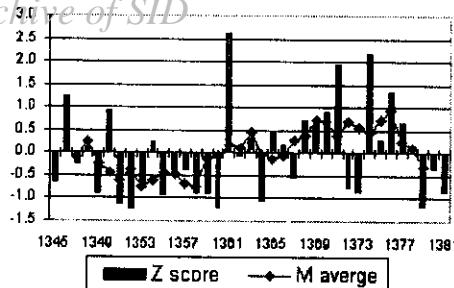
نمودار ۷ نمره Z استاندارد بارندگی فصل پاییز بندر عباس

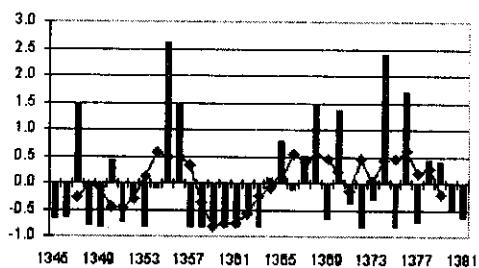
نمودار ۷ نمره Z استاندارد بارندگی فصل پاییز بندر عباس

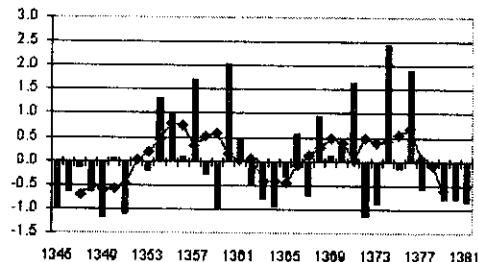
نمودار ۹ نمره Z استاندارد بارندگی فصل بهار میناب
نمودار ۱۰ نمره Z استاندارد بارندگی فصل تابستان میناب

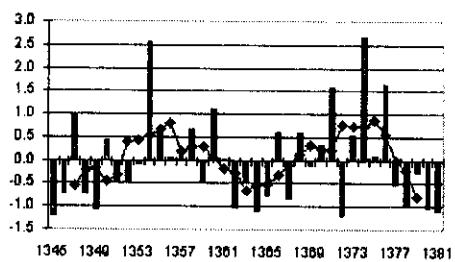
نمودار ۱۱ نمره Z استاندارد بارندگی فصل پاییز میتاب

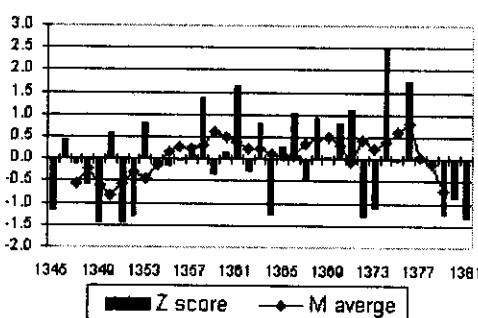
نمودار ۱۲ نمره Z استاندارد بارندگی فصل زمستان میتاب

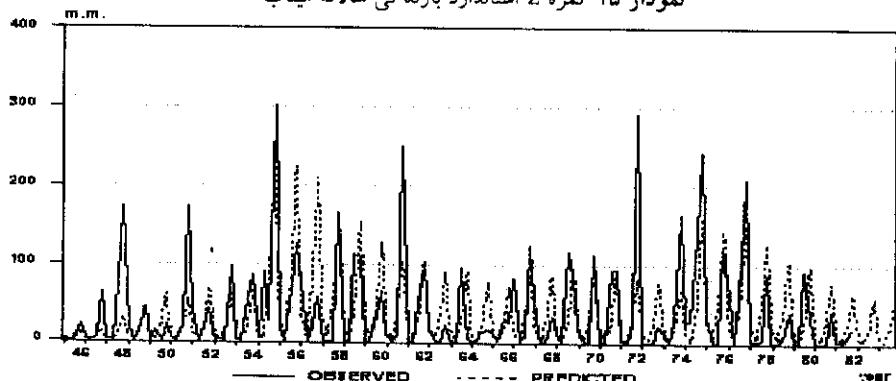
نمودار ۱۳ نمره Z استاندارد بارندگی سالانه بندرنگ

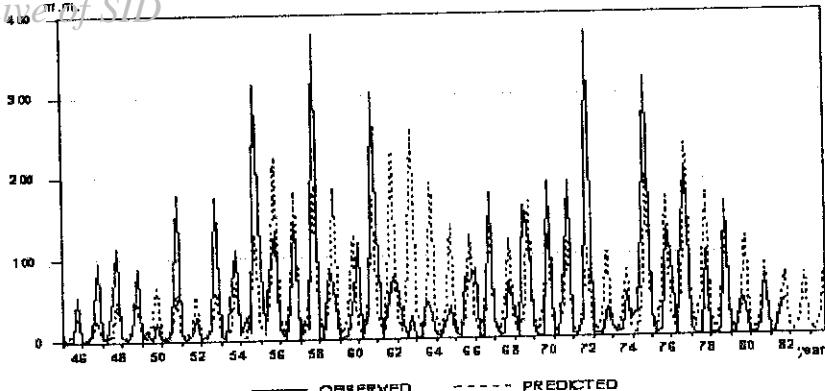
نمودار ۱۴ نمره Z استاندارد بارندگی سالانه بندرنگ

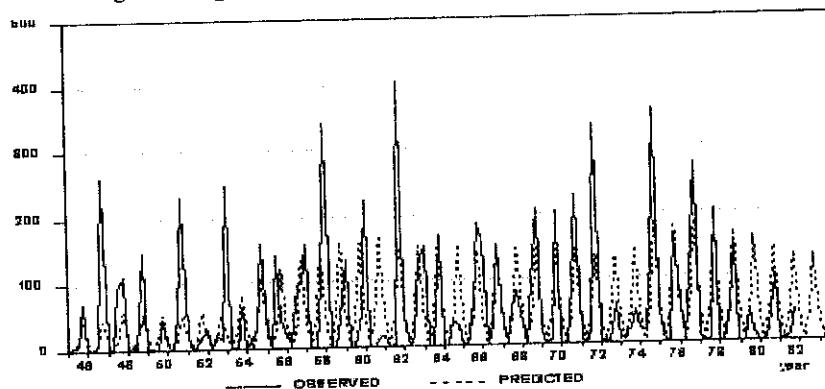
نمودار ۱۵ نمره Z استاندارد بارندگی سالانه میتاب

نمودار ۱۶ مشاهدات و پیش‌بینی سری زمانی بارندگی فصلی بندرنگ

نمودار ۱۷ مشاهدات و پیش‌بینی سری زمانی بارندگی فصلی بندر عباس

نمودار ۱۸ مشاهدات و پیش‌بینی سری زمانی بارندگی فصلی میناب

نتیجه گیری

خشکسالی در استان هرمزگان از فراوانی وقوع زیادتر و تداوم بلندمدت‌تری نسبت به ترسالی برخوردار است. در حالی که ترسالی‌های آن دارای شدت بیشتر و میزان تداوم کوتاهتری (۱ یا ۲ ساله) می‌باشد. خشکسالی‌های استان، با ویژگی ضعیف یا متوسط و میزان تداوم بالا، منجر به خشکسالی‌های هیدرولوژی و کشاورزی می‌گردد و ترسالی‌ها نیز با خصوصیت شدید و بسیار شدید و میزان تداوم کم سیلاب‌های بسیار مخرب، فرسایش شدید خاک، خسارات زراعی و تلفات مالی و جانی را به همراه دارد. مطالعه، شناسایی و پیش‌بینی این گونه خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها، جهت جلوگیری از بروز خسارت و برنامه‌ریزی مناسب امری ضروری به نظر می‌رسد. بررسی مقادیر فصلی مشاهده و پیش‌بینی شده داده‌های ماهانه منطقه، با استفاده از مدل سری زمانی هالت ویتنر، دو چرخه سینوسی افزایش و کاهش بارندگی را نشان می‌دهد. اولین چرخه شامل ۲۰ سال

(۴۵) تا (۶۵) و دومین چرخه نیز ۱۷ سال (۸۱ تا ۶۶) بوده که با پیش‌بینی روند کاهشی پارش در دو سال ۸۲ و ۸۳ تقریباً چرخه کامل می‌گردد.

منابع و مأخذ

۱. آذر، عادل و منصور مؤمنی (۱۳۷۷)؛ آمار و کاربرد آن در مدیریت، چاپ اول، انتشارات سمت، تهران، ۲۱۴.
۲. انصافی مقدم، طاهره (۱۳۸۲)؛ پایش و ارزیابی روند بیانی شدن اقلیم بر اساس شاخص آماری نمره ٪ در ایستگاه‌های ایران مرکزی ایران، مجموعه مقالات سومین کنفرانس منطقه‌ای و اولین کنفرانس ملی تغییر اقلیم، صص ۱۴-۲.
۳. ترابی، صدیقه و محمد کارآموز (۱۳۸۱)؛ تحلیل و پیش‌بینی خشکسالی: کاربرد روش آبریز زاینده‌رود، مجله بین‌المللی علوم مهندسی، شماره ۲ صص ۵۷-۳۷.
۴. دی. کرایر، جاناتان، ترجمه حسینعلی نیرومند (۱۳۷۸)؛ تجزیه و تحلیل سری‌های زمانی، انتشارات دانشگاه مشهد چاپ دوم.
۵. رضیانی، طیب و همکاران (۱۳۸۲)؛ پایش پدیده خشکسالی در ایران مرکزی با استفاده شاخص SPI، مجموعه مقالات سومین کنفرانس منطقه‌ای و اولین کنفرانس ملی تغییر اقلیم، صص ۲۱۳-۲۰۴.
۶. رمضانی، بهمن (۱۳۷۸)؛ بررسی روند تغییرات دما- پارش در غرب گیلان با تکیه بر خشکسالی، مجله سپهر شماره ۳۲ صص ۱۱-۱۶.
۷. رمضانی، بنی الله (۱۳۸۰)، تحلیل و پیش‌بینی خشکسالی‌ها و ترسالی‌های استان مازندران، به راهنمایی آقای دکتر بهلوان علیجانی، پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیا، دانشگاه تربیت معلم، گروه جغرافیا.
۸. روشن علی اصغر (۱۳۸۲)؛ محاسبه تبخر فصل سرد سال در مجموع تبخیر سالانه (مطالعه موردی حوضه مرکزی ایران)، مجموعه مقالات سومین کنفرانس منطقه‌ای تغییر اقلیم، سازمان هوایشناسی کشور، اصفهان، صص ۶۵-۶۳.
۹. زنده دل، حسن و دستیاران (۱۳۷۷)؛ مجموعه راهنمای جامع ایران‌گردی استان هرمزگان، نشر ایران‌گردان.
۱۰. شاه محمدی و دیگران (۱۳۸۰)؛ تعیین خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها بر اساس آمار بلند مدت بازنده‌گی‌های سالانه ایران، سی دی مقالات همایش بررسی راهکارهای مقابله با بحران آب، زابل، صص ۷۰-۶۳.
۱۱. فرجزاده، منوچهر (۱۳۷۷)؛ خشکسالی و روش‌های مطالعه آن، تشریه جنگل و مرتع، شماره ۳۲.
۱۲. لشی زند، مهران (۱۳۸۲)؛ بررسی شدت، تداوم و فراوانی خشکسالی‌های اقلیمی، مجموعه مقالات سومین کنفرانس منطقه‌ای و اولین کنفرانس ملی تغییر اقلیم، صص ۲۵۶-۲۵۷.
۱۳. مرادی نژاد، امیر و حشمت‌الله آقارضی (۱۳۸۱)؛ بررسی خشکسالی در استان مرکزی با توجه به تحلیل داده‌های بازنده‌گی، مجله آب و فاضلاب شماره ۴۲، صص ۲۵-۲۰.
۱۴. ویلیام، ترجمه حسینعلی نیرومند (۱۳۷۶)؛ تحلیل سری‌های زمانی، انتشارات دانشگاه مشهد چاپ اول.
15. Haim Kufiel (1996); *Circulation and extreme rainfall conditions in the eastern Mediterranean during the last century*, Int. J. climatology, Vol. 16 P. 73-92.
16. Hayes, M. J. (2000); "Drought Indices", National Drought Mitigation Center (NDMC).
17. Henriques, A.G., M.J. Santos, (1999); *Regional drought distribution model, Physics and Chemistry of the Earth, Part B: Hydrology Oceans and Atmosphere*, European water Resources and Climate Change Processes, European Geophysical Society, Vol.24, pp. 19-22.
18. Kieran, L., A. Makarau, (1994); *Drought and Desertification*, Report series. World climate programmed, WCASP(28) WMO / TD, No 605, pp286.
19. McKee, T. B., N. J. Doesken, and J. Kleist, (1993); *The relationship of drought frequency and duration to time scales*. Preprints, 8th Conference on Applied Climatology, 17-22 January, Anaheim, CA, pp. 179-184.
20. Olaniran, J. Olajire (1991); *Evidence of Climatic Change in Nigeria Based on Annual Series of Rainfall of Different Daily Amounts: 1919- 1985*. Climate change 19: 319- 341.
21. Rossi, M.R., (1999); *Analysis of the European Annual Precipitation Series*, ARIDE Technical Report no.3. INAG, Lisbon, Portugal.
22. Sheskin, D. J (2000); *Handbook of Parametric and Nonparametric Statistical procedures*, Chapman & Hall/CRC.
23. Shonwiese, C.D (1997); *Statistical Analysis of Observed Climate Trends and Statistical Signal Detection Analysis*, WMO Publ. No. 834, Geneva.
24. Tase, Norio, (1982); *Regional occurrences of wet and dry years in Japan*. Tsukuba Univ. Instit. Of Geoscience, Annal Rep. No. 8:37-40
25. Wilhite, D.A. (1997); *Response to drought: Common threads From the past*, Vision for the future American Water Resources Association, vol. 33, No. 4, pp 6 51-959.